16/09/2019

“Ακόμα και στην Αμερικήν έβλεπα πολύ συχνά τον Γέροντα μου”

/ Αγιορείτικα

[Διηγείται ο Γέροντας Αρσένιος συνασκητής του Γέροντα Ιωσήφ του Ησυχαστή]:

Μετά από τον πάτερ Γιάννην τον βλάχον, [...] εκοινοβίασε κοντά μας άλλος ένας ευλαβής νέος και τον βγάλαμε Εφραίμ. Επειδή μάλιστα ήταν λίγο «γεμάτος», τον λέγαμε «Εφραίμ ο χοντρός». Ήταν πολύ καλός· αγωνιστής, υπάκουος κλπ. Μάλιστα με ξαλάφρωσε λίγο, γιατί ήταν δυνατής κράσεως.

Όμως κατεβαίνοντας στο μουράγιο για να φέρη πράγματα, από κάτι κουτσομπολιά, άκουσε ότι μερικοί υποτακτικοί παίρνουν άδεια και βγαίνουν έξω για λίγες μέρες.
Αφού τον άναψαν, έρχεται στον Γέροντα και παρακαλεί κι αυτός να λάβη άδεια για μια βδομάδα.
Στην προσευχή ο Γέροντας έλαβε αισθητήν πληροφορίαν. «Μη στέλλεις έξω τον π. Εφραίμ, διότι δεν θα ξαναγυρίση».

Ο Εφραίμ όμως επέμενε:
– Όλοι παν και γυρίζουν, εγώ μόνο θα κολλήσω;

Του λέει ο Γέροντας:
– Είπα και ελάλησα και ευθύνην δεν παίρνω.

Έφυγε και ακόμη θα γυρίση. Μέχρι Αμερική έφτασε. Περί τα τέλη του βίου του, αφού πια ο Γέροντας πέταξε στα ουράνια, μας επισκέφθηκε στο Μπουραζέρι σαν προσκυνητής και έχυνε μπροστά μας πικρά δάκρυα, ταλανίζοντας τον εαυτόν του ως παρήκοον.
Μάλιστα έλεγε:
– Ακόμα και στην Αμερικήν έβλεπα πολύ συχνά τον Γέροντα· τον Γέροντα μου· μ' αγκάλιαζε και παρακλητικά μού έλεγε, «έλα, παιδί μου, σε περιμένω»· κι όμως πάλιν δεν άκουσα.

πηγή: https://www.pemptousia.gr,Από το βιβλίο του Μοναχού, π. Ιωσήφ Διονυσιάτη, ο «Γέρων Αρσένιος ο Σπηλαιώτης, (1886-1983), Συνασκητής Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού».